

Dosar nr. xxxx/xx/xxxx

ROMÂNIA

TRIBUNALUL xxxxxxxx - SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR.2132 F

Ședința publică din data ,de xx.xx.xxxx

Completul/constituit din:

PREȘEDINTE - xxxxx

GREFIER - xxxxx

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal, privind pe reclamanta S.C. xxxxx S.R.L, xxxx, în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. xxxxxși ADMINISTRAȚIA DE INSPECȚIE FISCALĂ xxxxx, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns: reprezentantul reclamantei, av. Xxxxx și reprezentantul pârâtelor, cons.jr. xxxxxx

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care ;

Avocat xxxxx, pentru reclamantă, în dovedire, solicită proba cu înscrisurile depuse la dosar și proba testimonială, cu care dorește să dovedească faptul că marfa a fost transportată și primită de partenerul bulgar.

Reprezentanta pârâtelor, întrebată fiind, arată că este de acord cu proba cu înscrisuri solicitată dar se opune probei testimoniale, pe care o apreciază ca inutilă.

Totodată, în apărare, solicită tot proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Tribunalul, apreciind asupra probelor solicitate, va admite ca pertinentă, concludentă și utilă cauzei proba cu înscrisuri, solicitată de reprezentanții părților, ia act că au fost deja depuse la dosar și respinge ca inutilă proba testimonială solicitată de avocatul reclamantei.

Reprezentanții părților, pe rând, arată că nu mai au excepții, probe sau alte cereri noi de formulat în cauză.

Tribunalul ia act, constată cercetarea judecătorească terminată, cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Avocat xxxxxx, pentru reclamantă, solicită admiterea cererii așa cum a fost formulată și, în consecință, a se dispune anularea deciziei nr.xxxx/xxxx și, admițând contestația, să desființeze și decizia de impunere nr.xxxx din xx.xx.xxxx, emisă de A.I.F. xxxxx, cu obligarea paratei la rambursarea T.V.A. corespunzător achizițiilor comunitare, pentru următoarele considerente:

Din actele depuse la dosar rezultă că au fost îndeplinite condițiile de fond și formă prevăzute de lege în privința livrărilor intracomunitare de bunuri, respectiv art.128 alin.I Cod fiscal.Societatea reclamantă a efectuat livrări intracomunitare de mărfuri xxxxx, unui partener înregistrat în programul „VIES”, cu un cont valid . plătitor TVA, dovedindu-se transferul dreptului de proprietate, operațiuni a se încadrează în prevederile art.143 din Codul fiscal, privind scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar, iar faptul că partenerul bulgar nu a declarat aceste achiziții nu poate fi imputat

reclamantei.

Deși se susține ca partenerul bulgar nu a semnat de primirea mărfii, la dosar s-au depus înscrisuri.;-din care rezultă că s-a confirmat primirea mărfii și s-a achitat contravaloarea acesteia prin depunerea sumelor aferente în contul societății reclamante, prin împuternicirea expresă a d-lui xxxxx, această plată fiind practic transferat dreptul de proprietate acestei firme.

Mai mult decât atât, conform legislației în vigoare, chiar și în cazul în care actele ar fi fost false, chiar dacă nu e cazul în speță, tot s-ar fi datorat T.V.A. Nu solicită plata cheltuielilor de judecată .

Reprezentanta paratelor solicită respingerea cererii formulate de reclamantă și menținerea actelor fiscale atacate ca fiind temeinice și legale, motivele fiind prezentate în întâmpinare și pe care le reiterează pe scurt:

Operatorul economic din xxxxx a prezentat o declarație prin care precizează că în trimestrul III xxx nu a avut achiziții intracomunitare de la societatea reclamantă, iar autoritățile fiscale bulgare, în urma controlului de audit efectuat, au transmis că managerul companiei bulgare trecut în contractul de vânzare - cumpărare nr. xxx/xx.xx.xxxx este xxxx și nu xxxxx cum este în contract, iar dl. xxxxx, care a efectuat plata în discuție, nu exista ca persoană în evidența autorităților bulgare.

În aceste condiții, cu raportare și la art.1 alin.1 și 4 din Instrucțiunile de aplicarea scutirii de T.V.A., în vederea scutirii de T.V.A. în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, furnizorul trebuie să facă dovada că bunurile au părăsit teritoriul statului membru de livrare dar și că au ajuns în alt stat membru, lucru care nu s-a întâmplat în cazul de față, motiv pentru care nu se poate aprecia decât că susținerile reclamantei că livrările către partenerul bulgar sunt intracomunitare sunt incorecte, corect organele fiscale romane au apreciat că suma de xxxx lei, reprezentând T.V.A. nu poate fi rambursată.

Apărătorul reclamantei, în replică, arată că paratele, în dovedirea susținerilor sale, nu a depus la dosar documente de la partenerul bulgar, ceea ce spune multe despre veridicitatea acestora.

Instanța, considerandu-se lămurită, în baza art. 150 Cod procedură civilă, declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare.

După deliberare,

INSTANȚA

Cu privire la cauza de contencios administrativ de față:

Prin cererea aflată pe rolul acestui tribunal la data de xx.xx.xxxx, sub nr. xxx/xx/xxxx, reclamanta S.C. xx.xx.xxxx S.R.L. xxxxx, cu sediul în xxxxx, str,xxxxx, nr. xx județul xxxx, a chemat în judecată paratele DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE xxxxxx (numita în continuare D.G.F.P. xxxxx) și ADMINISTRAȚIA DE INSPECȚIE FISCALA xxxxxx(în continuare A.I.F. xxxxx), ambele cu sediul în xxxx, B-dul xxxxx, nr.xx, județul xxxxx, solicitând anularea deciziei de impunere nr.xxxx/xx.xx.xxxx, prin care s-au stabilit obligații bugetare suplimentare în sumă de xxxxx lei și, în consecință, obligarea paratelor la rambursarea către reclamantă a acestei sume, reprezentând T.V.A. aferent livrărilor intracomunitare de bunuri.

În motivarea cererii sale, reclamanta a arătat că a avut raporturi contractuale cu un stat din Uniunea Europeană căruia i-a livrat anumite produse și că pentru aceste livrări era beneficiara restituirii T.V.A.-ului aferent, situație contestată de parate prin organele lor de control, motiv pentru care a formulat prezenta acțiune.

În dovedirea cererii sale, reclamanta a solicitat proba cu înscrisuri.

În drept, reclamanta și-a întemeiat cererea sa pe dispozițiile Legii nr. 554/2004, O.U.G. nr.92/2003 și Codul fiscal.

Prin încheierea din xx.xx.xxxx, reclamanta și-a modificat cererea, arătând că înțelege să conteste și decizia nr.xxx/xx.xx.xxxx emisă de parata D.G.F.P. xxxxx, decizie prin care i s-a respins contestația formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere nr.xxxx/xx.xx.xxxx, emisă de parata A.I.F. xxxxx.

Prin întâmpinare, paratele au solicitat respingerea cererii reclamantei, susținând temeinicia și legalitatea actelor de control fiscal și a reținerii în sarcina reclamantei a obligației bugetare suplimentare, motivat de faptul că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru ca să se rețină în beneficiul reclamantei rambursarea T.V.A.-ului aferent operațiunilor izvorâte din contractul de livrare încheiat de aceasta cu un partener comercial din xxxxx.

Din actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

Inițial, urmare a solicitării în cursul lunii august xxxx a rambursării T.V.A.-ului, s-a constatat realitatea operațiunilor derulate de reclamantă cu partenerul din xxxxxx și s-a admis cererea de rambursare T.V.A. aferentă acestor operațiuni în sumă de xxxxxx lei.

Ulterior, în urma raportului de inspecție fiscală nr. xxxxx/xx.xx.xxxx, s-a emis decizia de impunere nr.xxx/xxxxxx, prin care suma de xxxxx lei rambursată cu titlu de T.V.A. în anul xxxx a fost stabilită în sarcina reclamantei ca obligație suplimentară de plată la buget.

Această decizie de impunere, în condițiile Codului de procedură fiscală, a fost contestată de reclamantă în fața paratei D.G.F.P. xxxxx care prin decizia nr. xxxx/xx.xx.xxxx a desființat-o, dispunându-se inspecției fiscale să procedeze la reanalizarea situației fiscale a societății reclamante.

În urma acestei reanalizări, inspecția: fiscală întocmește raportul dv inspecție fiscală nr. xxxxxx/xx.xx.xxxx, pe baza căruia emite decizia de impunere nr.xxxx/xx.xx.xxxx, păstrandu-se în continuare în sarcina reclamantei suma de xxxxx lei, sumă ce urmează a fi plătită bugetului statului, întrucât a fost încasată necuvenit ca T.V.A. rambursabil.

Și această decizie de impunere este atacată cu contestație, soluția de respingerea contestației fiind cuprinsă în decizia nr.xxx/xx.xx.xxxx (pag.25-30 dosar).

Ambele organe fiscale au susținut că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile legale a unei livrări intracomunitare, așa cum sunt prevăzute de Codul fiscal, pentru ca reclamanta să beneficieze de T.V.A.-ul aferent acestei livrări.

Instanța, din analiza actelor și lucrărilor dosarului, consideră că poziția adoptată de cele două parate este netemeinică și nelegală, pentru

următoarele considerente:

Rezultă că între reclamantă și societatea bulgară xxxxx s-a încheiat un contract de vânzare - cumpărare produse nr. xxx/xx.xx.xxxx, având ca obiect livrarea cantității de xx tone ulei floarea-soarelui (pag. H5 dosar)_x

În urma livrării acestui produs, societatea bulgară, conform facturii nr. xxx/xx.xx.xxxx a achitat prețul de xxxx lei, întocmindu-se în acest sens invoice-ul nr. xxxx din xx.xx.xxxx, suma intrând în contul reclamantei, potrivit extrasului de cont din xx.xx.xxxx (pag. I 16, 117, 120 dosar).

Că livrarea s-a făcut efectiv rezultă și din scrisoarea de trăsură aflată la pagina 118 dosar, transportator fiind S.C. xxxxx S.R.L. xxxx, confirmarea primirii mărfii facându-se prin aplicarea ștampilei societății bulgare beneficiare.

Realitatea efectuării transportului mai rezultă și din faptul că, potrivit înscrisurilor aflate la pag. 109-116 din dosar, s-au achitat și contravaloarea unor taxe de trecere pod și a rovinei percepută de autoritățile bulgare.

Trebuie reținută prevederea legală cuprinsă în art. 128 alin. I și 9 din Codul fiscal, potrivit cu care, pe de o parte este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar, iar pe de altă parte, livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri în înțelesul alin. I care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către un furnizor sau de o persoană către care se efectuează livrarea, ori o altă persoană în contul acestora.

Prin urmare, din probele administrate în cauză rezultă cu prisosință existența unei livrări intracomunitare, societatea reclamantă livrând societății din Bulgaria produse, dovedindu-se totodată și transferul dreptului de proprietate asupra acestor produse de la reclamantă la partenerul intracomunitar.

Faptul că partenerul din xxxxx nu a declarat achizițiile de mărfuri de la societatea română nu poate fi imputat acesteia din urmă și nu poate avea efect cu privire la rambursarea T.V.A.-ului aferent operațiunilor de livrare intracomunitară.

Trebuie amintit aici și practica Curții Europene de Justiție care, prin decizia C-409/04 a statuat că scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru o livrare intracomunitară de bunuri nu devine aplicabilă¹; decât atunci când dreptul de a dispune de bun ca un proprietar al persoanei care îl achiziționează și când furnizorul dovedește că acest bun a fost expedit sau transportat în alt stat membru și ca urmare a acestei expediții sau a acestui transport, bunul a părăsit în mod efectiv teritoriul statului membru de livrare.

Această situație, izvorâtă din jurisprudența comunitară considerăm că este pe deplin dovedită, avându-se în vedere faptul că, potrivit înscrisurilor amintite mai sus, transferul dreptului de proprietate asupra bunului livrat către partenerul bulgar s-a făcut prin consemnarea semnăturii și ștampilei acestuia pe scrisoarea de trăsură, urmare a recepției bunului, iar prin aceeași scrisoare de trăsură și plata taxelor legale la intrarea pe teritoriul statului bulgar s-a dovedit că bunul a fost transportat în statul bulgar și că în urma acestui transport acest bun a părăsit statul român.

Aceasta fiind situația de fapt care se degajă din probele administrate în cauză, instanța consideră că sunt dovedite condițiile art.143 din Codul fiscal, privind scutirea de T.V.A. pentru livrări intracomunitare, condiții îndeplinite de reclamantă cat privește livrarea făcută către partenerul bulgar.

Așa fiind, pentru aceste considerente, urmează a admite ca întemeiată cererea formulată de reclamanta S.C. Xxxxx S.R.L. xxxxx, în contradictoriu cu paratele D.G.F.P. xxxxx și A.I.F. xxxxxx.

Urmează a dispune anularea dispoziției nr.xxx/xx.xx.xxxx, emisă de parata D.G.F.P. xxxxx și, în consecință, admitând contestația formulată de reclamanta S.C. xxxxxx S.R.L. xxxxx, urmează a desființa decizia de impunere nr. xxxxx/xx.xx.xxxx, emisă de A.I.F. Ialomița.

Urmează a obliga paratele să ramburseze către reclamanta suma de xxxxxx lei, cu titlu T.V.A.

Văzând și dispozițiile art.20 din Legea nr.554/2004,

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Admite ca întemeiată cererea formulată de reclamanta S.C. Xxxxxx S.R.L. xxxxxx cu sediul în xxxxx, str.xxxxxx, nr.xxx, județul lxxxx, în contradictoriu cu paratele DIRECȚIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE xxxxxxxx (în continuare D.G.F.P. xxxxxx) și ADMINISTRAȚIA DE INSPECȚIE FISCALĂI xxxx (în continuare A.I.F. xxxxx), ambele cu sediul în xxxxx, B-dul xxxxx, nr.xxx, județul xxxxx.

Dispune anularea dispoziției nr.xxx/xx.xx.xxxx, emisă de parata D.G.F.P. xxxxxx și, în consecință, admitând contestația formulată de reclamanta S.C. xxxxxxxx S.R.L. xxxxxx, desființează decizia de impunere nr. xxxxx/xx.xx.xxxx, emisă de xxxxxxxx.

Obligă paratele să ramburseze către reclamantă suma de xxxxx lei, cu titlu T.V.A.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Dată și citită în ședință publică, azi, xx.xx.xxxx .

PREȘEDINTE,
GREFIER,